

друга философія освещь да струвать благодѣяніе на други-те, и да ся покорявать на воля-та Божія.

Най послѣ, що требаше на Павела и Виргинія наше то богатство и високоученіе? Нихна-та нужда и незнаніе спомагаха іоще на нихно-то благополучіе; зашто-то не ся минуваше день безъ да си спомагатъ и да ся поучавать: Да ся поучавать, Да; и ако по случай ся намѣшаваха погрѣшки въ нихны-те знанія, чистый человекъ не има да ся бои отъ опасны лести. Нито чело-то имъ бѣ набрѣчкано отъ нѣкоя грыжа нито кровъ-та имъ осквернена отъ невоздержаніе, нито сердце-то имъ развратено отъ безчестны страсти; но чрезъ любовь-та и неповинность-та и благочестіе-то открывашеся ежедневно красота-та на нихна-та душа съ несповѣдимы удовольствія въ лица-та, въ тѣлоположенія-та и въ нихны-те движенія, Въ отвора на живота имаха всичко-то цвѣтеніе. Такови ся появиха въ градина-та Едемъ прародители-те, когда создани отъ руцѣ-те божіи видѣхася, посрещнахася и ся разговориша исперво като братъ и сестра. Виргинія, сладка скромна, и вѣрна като Ева; а Павелъ,